

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] v [obec] v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Petry Staré a přísedících pana Zdeňka Vachy a pana Salvatora Spatoly,

takto:

Obžalovaný

[příjmení] [příjmení] [jméno]

[datum narození] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa] [adresa], pro doručování [adresa] A. [adresa],

je vinen, že

- I. od přesně nezjištěné doby v polovině roku 2009 do listopadu 2010 v [obec], [anonymizováno] [adresa], ve společně užívaném bytě, neustále prováděl psychický nátlak na svoji družku, poškozenou [jméno] [příjmení], [datum narození], dělal jí žárlivé scény, nazýval ji kurvou, neustále ji sledoval, kontroloval její mobilní telefon, vytýkal jí telefonické kontakty s osobami mužského pohlaví, chtěl po ní, aby se starala pouze o něho a jejich nezletilého syna, [jméno] [příjmení], nar. [datum], aby nikam nechodila, s nikým se nestýkala, neopodstatněně jí podezíral z nevěry, v důsledku čehož u ní nastal nepříznivý psychický stav, pro který byla nucena vyhledat pomoc psychologa,
tedy týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,
- II. v době od února 2011 do [datum] v [obec], [anonymizováno] [adresa] a na jiných místech v [obec], neustále pronásledoval poškozenou [jméno] [příjmení], [datum narození] prostřednictvím mobilního telefonu a osobním stykem, bez omezení vstupoval do bytu, který předtím opustil, ač jí slíbil, že tam již chodit nebude, pronásledoval ji i v jejím zaměstnání, kam za ní často přicházel s tím, že jí vyzvedne a rovněž při předávání nezletilého syna, který jí byl svěřen soudem do výchovy, vyvíjel na poškozenou psychický nátlak a domáhal se dalšího soužití a dále jí posílal obtěžující a urážlivé SMS zprávy,

tedy jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával jeho osobní blízkost nebo jej sledoval, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací nebo jinak kontaktoval a omezoval jej v obvyklém způsobu života,

- III. v době od února 2011 do [datum] v [obec], [anonymizováno] [adresa] se opakovaně vnutil na návštěvu k poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], vynutil si, aby jej zde nechala přespát, přičemž v přesně nezjištěném počtu případů, když se poškozená ze spánku probudila, zjistila, že jí obžalovaný strkal do zadku nebo pochvy prsty,

tedy jiného donutil k pohlavnímu styku, přičemž k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti a spáchal takový čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

- IV. dne [datum] v [obec], [anonymizováno] [adresa] vyzýval poškozenou [jméno] [příjmení] [datum narození], v jejím bytě k pohlavnímu styku, a když toto odmítla, sdělil jí, že toho docílí i kdyby ji měl znásilnit a roztrhal na ní kalhotky, sundal jí podprsenku, sahal jí mezi nohy, hodil před ní dva spreje deodorantu s tím, že si může vybrat, kterým z nich se uspokojí, načež poškozená pod záminkou, že se jde umýt do koupelny, vyběhla z bytu pouze v kalhotkách a omotána ručníkem a utekla do bytu rodičů obžalovaného v [obec], [anonymizováno] [adresa], kterým se s jednáním obžalovaného svěřila,

tedy dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného donutí k pohlavnímu sebeukájení, přičemž k takovému chování přiměl jiného zneužívaje jeho bezbrannosti, čehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

ad 1)

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku,

ad 2)

přechin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b),c),d) tr. zákoníku,

ad 3)

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

ad 4)

přechin sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) roků.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se povoluje podmíněný odklad výkonu trestu a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání t ř í (3) roků.

Podle § 226 písm. a) tr. řádu

se zprošťuje

obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [obec] ze dne 10.01.2012 sp. zn. 1 Zt 361/2011, která mu kladla za vinu spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že dne [datum] v době kolem 02.00 hod. v [obec], [anonymizováno] [adresa] využil silné podnapilosti poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], se kterou vešel do bytu a tam na ni v době,

kdy spala vykonal pohlavní styk s ejakulací do její pochvy, neboť když se ráno probudila, zjistila, že jí zasouvá prsty do pochvy, přičemž z ní vytékal ejakulát, přičemž v důsledku tohoto jednání obžalovaného otěhotněla a následně se podrobila umělému přerušování těhotenství,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

Dne [datum] podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství v [obec] obžalobu na [jméno] [příjmení] pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) tr. zákoníku, zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Ve dnech 16. a [datum] proběhlo ve věci hlavní líčení, ve kterém soud provedeným dokazováním zjistil následující stav.

Obžalovaný [příjmení] [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že měl dluhy, o kterých poškozené předem neřekl, pak začaly naschvály a žárlili na sebe, občas se jí díval do telefonu. Věděl, že přítelkyně navštívila psychologa, což on odmítl. Popřel, že by za ní chodil a dělal jí naschvály. Přiznal, že bylo období, kdy poškozené posílal třeba několik SMS zpráv denně, asi i v deseti případech přijel za ní do zaměstnání, ale proto, aby jí ušetřil cestu, nepřipadalo mu, že by ji tím otravoval. Dále uvedl, že se nikdy vůči poškozené nedopustil toho, že by zneužil jejího spánku a strkal jí prsty do zadku nebo pochvy. K jednání ze dne [datum] uvedl, že byl silně v podnapilém stavu, leželi s poškozenou v jedné posteli a neví, co se během noci stalo. Ráno mu poškozená řekla, že spolu museli něco mít, protože z ní vyteklo sperma. Jelikož otěhotněla, shodli se na tom, že dítě je nechtěné a poškozená šla na interrupci. K jednání ze dne [datum] uvedl, že jí vytýkal styl života, byl na ní hnusný, vzal do ruky nějaký sprej a hodil ho po ní a řekl, aby si to s ním udělala. Chtěl dosáhnout toho, aby se začala chovat jako máma od dítěte. Asi jí přitom strhl i kalhotky, ale moc si to nepamatuje.

Při řízení před soudem obžalovaný [příjmení] [příjmení] setrval na svém tvrzení s tím, že spousta věcí je jinak, než se hlásí. Uvedl, že svou bývalou přítelkyni nikdy neznásilnil, nepokusil se ji znásilnit, netýral ji, ani nepronásledoval. Vstoupil do vztahu s finančním dluhem, o kterém přítelkyně nevěděla, pak se začala chovat jinak, stranila se, občas se pohádali, šlo mu především o to, aby bylo postaráno o dítě. Popisoval způsob soužití a svůj náhled na soužití, vysvětloval proč si pořídil kopie jejích osobních fotografií, prohlížel její telefon.

Poškozená [jméno] [příjmení] ve své svědecké výpovědi v přípravném řízení podrobně popsala jednání obžalovaného s tím, že jí do pochvy strkal prsty bez jejího souhlasu a rovněž tak bez jejího souhlasu využil jejího spánku a podnapilosti a souložil s ní, jak posléze zjistila. Jednání obžalovaného se natolik stupňovalo, že dne [datum] podala trestní oznámení.

Při hlavním líčení setrvala na svém tvrzení. vypovídala shodně jako v přípravném řízení v nepřítomnosti obžalovaného, který byl následně s její výpovědi seznámen. Popsala počátek soužití s obžalovaným, problémy, které v něm spatřovala.

Postupem času zjistila, že si obžalovaný půjčuje peníze, má dluhy a začaly hádky. Obžalovaný začal žárlit a podezírat ji, každou chvilku se rozcházel žárlení popsala tak, že poslouchal její telefonní hovory, četl SMS, poslouchal s kým si povídá, pořád se vyptával, myslel si, že ho s někým podvádí. Když přišla domů, prohledával ji bundu, ale jednou ji uhodil, byla v hospodě, opila se, byla tam s kamarády z posilovny.

Cvičit mohla chodit pouze do [anonymizováno], kde je jenom dámská posilovna, díval se pokaždé z okna. Kamarády jí zakazoval. Říkal, že když si jednou udělala děti, že má být doma s klukem a starat se o něho. K jeho rodičům na návštěvu chodili, ale necítila se tam dobře. Své máme se

svěřovala. Jeho rodičům se také svěřovala, ale matka obžalovaného jí tvrdila, že není svatá, že na všem má svůj podíl. Obžalovaný ji věčně vyhazoval, Že si má sbalit malýho a vypadnout, věděl, že nemá kam jít, popichoval jí. Asi v listopadu 2010 odešla, tři měsíce byl klid, dal v podstatě pokoj. Až jednou ji vzal k rodičům a tam ji všichni přemlouvali, aby se vrátila do původního bytu. nechala se přemluvit s tím, že ji obžalovaný slíbil, že tam docházet nebude. [příjmení] to nedodržel, chodil tam pořád. Ze začátku třeba jednou za týden, pak jednou přespal a návštěvy se začaly stupňovat. Pak už ji to přišlo, jakoby zase spolu žili, byl tam obden a obden tam spal, vadilo jí to. Pokud tam obžalovaný zůstal přes noc, spala ve své posteli, obžalovaný spal na gauči, striktně ho odmítala. když se v noci probudila, tak vždycky ležel vedle ní. Budilo ji, že ji obtěžuje, obžalovaný říkal, že to není pravda, ale ji ten pocit probouzel. Dne [datum] potkala známého, šli do hospody a na diskotéku, opila se. Když přijela domů seděl obžalovaný přede dveřmi, byla asi jedna, nebo dvě hodiny ráno. Smál se, jak vypadá a slíbil, že ji nechá na pokoji. Lehl si k ní s tím, že ať se nebojím, že nic dělat nebude. O té noci si nic nepamatuje. Ráno se vzbudila s tím, že ji sahal mezi nohy, vstala,, vyteklo z ní sperma. Ptala se obžalovaného, který se smál, že neví, že asi něco bylo. Pak po 14ti dnech zjistila, že je těhotná, šla na interrupci.

K událostem v září 2011 uvedla, že obžalovaný k ní přišel, chtěl přespat, což odmítala. Situace se stupňovala, obžalovaný říkal, že s ní chce spát, že i kdyby chtěla nebo nechtěla, že ten sex bude. Hádali se, byl vulgární, kolem 24:00 hod. ho prosila, aby nechal syna spát. Když syn usnul, přišel obžalovaný s tím, aby se šla připravit, že bude sex, brečela, nemohla utéct z bytu. Obžalovaný jí řekl, aby se svlékla, roztrhnul ji kalhotky, sundal podprsenku. Obžalovaný šel do pokoje, na skříni byly spreje s tím, aby si vybrala, s jakým si to bude dělat. Pod záminkou, že se jde umýt utekla z bytu, měla jen kalhotky a ručník, který si uvázala kolem těla, běžela k jeho rodičům. Obžalovaný tam později přišel, říkal, že ji nic nechtěl udělat, akorát ji chtěl ponížit, aby brečela, aby viděl, jak je zničená, že pak by po ní plivnul a řekl by jí sbohem.

Dále uvedla, že se ohrazovala proti tomu, aby si prohlížel její telefon, žádala ho, aby za ní do práce nejedl, že si to nepřeje. Protože věděl, že když přijede sám, že do auta nenastoupí, tak jezdil se synem.

Bylo období, kdy do jejího zaměstnání jezdil pořád. Po listopadu 2010 se spolu domluvili, že bychom spolu zkusili zase žít. Obžalovaný jí říkal, že za to všechno můžu ona, že nemá snahu.

Poškozená se vyjádřila, že žádné ženě by se nelíbilo, kdyby jí muž pořád vyčítal, že ho někde podvádí, že se zpozdila, prohledával bundu, kabelku, peněženku, osobní věci.

Také se hádali kvůli synovi, protože nechtěla, aby na něj řval, v jeho očích byla špatná máma, že se syny věčně zastává, nadával ji i skrze domácnost, že nestihla uklidit. Všechno se stupňovalo, až se jí zprotivil, ale obžalovaný nechtěl pochopit, že už s ním nechce mít nic společného.

[jméno] [příjmení] (matka obviněného) využila svého práva a odmítla k věci vypovídat.

Svědkyne [jméno] [příjmení] (švagrová obviněného) rovněž s ohledem na příbuzenský poměr odmítla k věci vypovídat.

Svědkyne [jméno] [příjmení] (matka poškozené) uvedla, že obžalovaný je otcem jejího vnuka, využila svého zákonného práva a ve věci odmítla vypovídat.

Obžalovaný nesouhlasil s tím, aby podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl přečten úřední záznam o podaném, vysvětlení [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

Svědkyne [jméno] [příjmení] vypovídala v přípravném řízení, že poškozenou zná od svých patnácti let. Poškozená za ní chodila jedenkrát týdně a svěřovala se jí, že jí obžalovaný prohledával kabelku, zakazoval jí kouřit, jezdí za ní do práce i když si to nepřeje, že jí znásilnil. Jelikož byla těhotná musela jít na potrat. Také se jí svěřila, že jí obžalovaný vulgárně nadával, hodil po ní osvěžovač vzduchu, ať si to s tím sprejem udělá. Při výpovědi před soudem setrvala na svém tvrzení, že si poškozená k ní chodila stěžovat, že pan [příjmení] ji znásilnil, že ji zamykal doma, že jí nadával, že

kouří, že jí prohledával kabelku, že se věčně hádají. Když přišla s tím, že je těhotná, tak říkala, že si je jistá, že to dítě je obžalovaného. Řekla že ji znásilnil, že byla opilá, v té době neměla žádného partnera, žila sama se synem. Z bytu se odstěhovala, nakonec se kvůli synovi vrátila, říkala, že tam obžalovaný dochází, nestěžovala si, že ji sexuálně obtěžuje. Dále si poškozená stěžovala, že obžalovaný za ní jezdí do práce, nutí ji nastoupit do auta, bere s sebou syna. Také si stěžovala, že jí prohlížel mobilní telefon, kde našel nějaké akty - fotky, nějaký SMS, vzal jí paměťovou kartu.

Svědék [jméno] [příjmení], bratr obžalovaného, k věci uvedl, že problémy mezi obžalovaným a poškozenou začaly v roce 2009, kdy se [jméno] dozvěděla, že jeho j bratr má nějaké finanční dluhy. Od té doby nastaly naschvály z její strany, chtěla mít volnost, chodila sama na diskotéky. Co se týká údajného znásilnění, [jméno] mu řekla, že se s bratrem vyspala, je těhotná, chtěla půjčit peníze. [příjmení] jsme jí ty peníze půjčili a ona ještě říkala, že byla hloupá, že se s ním vyspala. Asi ta za týden až 14 dní začala říkat, že bratr jí znásilnil.

Za tři roky se s ní osobně viděl tak čtyřikrát, ví, že měli problémy, ale nebyl toho svědkem. [jméno] chtěla mít volnost, ke konci se odstěhovala, bydlela zvlášť, pak zase se nastěhovala nazpátek. V jednom případě byl svědkem žárlivé scény paní [příjmení], která říkala bratrovi, aby nekoukal na ženský, jednou mu vyčítala sledování porna. Domnívá se, že od [jméno] je to sehraná komedie, dokáže být hodně přesvědčivá, myslí si, že [jméno] by se měla léčit na psychiatrii, protože sama si neumí v životě upřesnit životní cíl, neví, co chce, je arogantní a zlá.

Svědék [jméno] [příjmení] uvedl, že asi pět let s obžalovaným pracovali u jedné firmy, byli v dennodenním kontaktu. Obžalovaného zná jako slušného, staral se o dítě. Říkal mu, že [jméno] si stěžuje, že celý týden pečuje o výchovu malého dítěte, že musí mezi lidi, pak třeba dva dny nebo tři dny nepřišla domů, měla velkou volnost. Dle svědkova názoru pokud má dítě, tak se o něj nejdřív musí postarat a pak jít za kamarádkama. Obžalovaný jí nikdy nebránil, nikdy neviděl, že by jí něco zakazoval, když přišel na návštěvu, tak ji obžalovaný za kamarádkou posílal, že se o kluka postará. Pak mu drzý den řekl, že se vrátila v jedenáct večer, nebo ve dvanáct v noci. Pak se to stupňovalo, byly to třeba i dva, tři dny. Jeho osobní názor je, že ten vztah je špatný, radil obžalovanému, aby se na to vykašlal, ale obžalovaný se pořád snažil dát to dohromady. Kromě toho jednoho případu, kdy byl u nich na návštěvě, ví o všem ostatním jen od obžalovaného.

Za souhlasu stran byla přečtena výpověď Ing. [jméno] [příjmení], policisty, který uvedl, že byl vyslán k zákroku, přičemž oznamovatelka, ve které byla zjištěna poškozená, byla nervózní, klepala se a měla strach. Vedle ní stál obžalovaný. Poškozená se pak ve služební autě rozbředla a začala říkat, že jí obžalovaný pronásleduje a vyhrožuje jí, že do ní strčí sprej.

Znalecky posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a sexuologie

a znalecký posudek z oboru psychiatrie, sexuologie byly za souhlasu stran přečteny.

Ze závěru posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie a sexuologie, vyplývá, že poškozená je intelektově nadprůměrná, její intelektové schopnosti jsou vyvinuty relativně rovnoměrně a nejsou nijak narušené. Je aktuálně labilní, netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu. V důsledku dlouhodobého partnerského konfliktu je neurotická, úzkostná a vykazuje i výrazné znaky disharmonického osobnostního vývoje. Poškozená je schopna správně vnímat, pamatovat si a vnímané události správně reprodukovat a je schopna obecně podat věrohodnou výpověď, bude-li chtít. V tomto konkrétním případě, ve vztahu ke konkrétní výpovědi před policejním orgánem při podání trestního oznámení a při výslechu dne [datum] hodnotí znalec její výpověď jako specificky věrohodnou. Poškozená obecně nemá sklon k patologické lhavosti, konfabulacím či záměrnému účelovému blokování či zkreslování skutečností. Popsaném události jsou součástí dlouhodobého konfliktního vztahu, ve kterém je dlouhodobě psychicky, fyzicky i sexuálně týrána. Její psychický stav je způsoben jednáním obviněného, došlo i ke škodlivým následkům v oblasti morální. Sexuálně není traumatizována. Její stav znalec označil jako odeznívající syndrom zneužití osoby.

Ze závěru posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, vyplývá, že obžalovaný v době spáchání trestné činnosti netrpěl duševní chorobou ani poruchou. Jeho rozpoznávací schopnost byla zachována v plné míře, schopnost ovládací byla snížena měrou nepodstatnou v důsledku jeho osobnosti. Je schopen chápat smysl trestního řízení a plnohodnotné účasti u soudu. Pokud se obžalovaný jednání dopustil pod vlivem alkoholu, jednalo se o opilost prostou, středního stupně, jeho schopnost rozpoznávací byla zachována zcela, schopnost ovládací mohla být snížena měrou nepodstatnou, mohl se zdržet požívání alkoholických nápojů. Obžalovaný netrpí sexuální úchylkou a není z psychiatrického a sexuologického hlediska nebezpečný svému okolí, ochranné léčení nepovažuje znalec za nutné.

Další výslech svědka, sousedky z domu, kde obžalovaný s poškozenou žili, kde mělo docházet k páchání projednávaného jednání, tak jak navrhoval obžalovaný soud odmítl s tím, že jej považuje za nadbytečný.

Soud měl k dispozici dále listinné důkazy, které podle § 213 odst. 1 tr. ř. byly provedeny a to zejména protokol o ohledání místa činu s náčrtem a fotodokumentací, který důkazní situaci doplňuje, jedná se o byt v [anonymizováno] [adresa] protokol o zadržení obžalovaného, provedl důkaz spisem Okresního soudu v Mostě sp. zn. [spisová značka], zejména trestním příkazem. Dále soud přečetl zprávu o pověsti, oznámení o přestupku a opis RT. Obžalovaný byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Mostě ze dne 27.10.2010 č.j. [číslo jednací] pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří měsíců podmíněně a k trestu zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na jeden rok. Trestní příkaz nabyl právní moci dne [datum]. Ze zprávy o pověsti vyplývá, že v místě bydliště pro přestupek postižen nebyl.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána. Důkazní situace zůstala naprosto shodná jako v řízení přípravném. Poškozená naprosto shodně popsala jednání obžalovaného. Věrohodnost výpovědi poškozené je podporována e objektivními závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie a sexuologie. Poškozená je z psychologického hlediska osobností v širší normě. V reakci na dlouhodobý partnerský konflikt je osobností aktuálně labilní neurotickou a vykazuje výrazné známky disharmonického osobnostního v vývoje, které při znaleckém vyšetření již odeznívaly. Poškozená je intelektově nadprůměrná, její intelektové schopnosti jsou vyvinuty relativně rovnoměrně. Z typologického z typologického hlediska je osobností výrazně extravertovanou, zároveň výrazně labilní s dispozicí k cholerické aktivitě. Poškozená trpí takzvaným syndromem slabého já. Je tedy osobností relativně slabou v aktuální

stresové situaci, ale nikoliv závislou, submisivní. Tyto závěry, ke kterým znalec dospěl při vyšetření pak přílehavě vysvětlují zdánlivě nepochopitelné jednání poškozené, která dovoľovala obžalovanému přespávat v bytě, nastupovala k němu do auta apod. Ze znaleckého posudku rovněž vyplývá, že poškozená se nesnaží obžalovaného výrazně očernit, stručně konstatuje, že jí opakovaně bil, byl na ní hrubý, souložili s ní pro její vůli ve spánku, nutil k vaginální či análním stykům. Znalec dokonce u poškozené shledal tendenci týrání ze strany obžalovaného bagatelizovat a omlouvat ho v důsledku strachu o syna. poškozená sama uváděla že si ani nepřijde trestní stíhání obžalovaného, jen to chce o něho od něho mít pokoj. Soud její výpověď považuje za věrohodnou. Pokud jde o slyšené svědky [příjmení] a [příjmení], tito se dozvěděli nebo setkali s událostmi, které popisovali ve svých výpovědích, od obžalovaného či od poškozené.

Naopak obhajobu obžalovaného považuje soud za účelovou se snahou se vyvinut. Obžalovaný připouští jednání vůči poškozené daleko menší intenzity, popírá jednání a následky tak, jak byl obviněn a své jednání se snaží ospravedlnit nevhodným chováním poškozené, její dle jeho názoru nedostatečnou péčí o syna a domácnost. Soud, který měl možnost sledovat projev obžalovaného v soudní síni se ztotožnil se závěry znalce, který vyšetřoval obžalovaného. znalec zjistil, že u obžalovaného se jedná o osobnost s rysy nezdrženlivosti, se sklonem k agresivitě, zejména

v konfliktních situacích, s výraznou žárlivostí. Tyto osobnostní rysy se dle znalce spolupodílely na jednání obžalovaného. Své jednání obžalovaný vysvětloval tím že měl o tom poškozené jiné představy, dle jeho názoru, se nestarala řádně o dítě. [příjmení] na ni neúměrně žárlil, nezvládnul rozchod a stále si myslel, že se vše dá dohromady. Soužití s poškozenou bylo konfliktní, začali se hádat doby kdy poškozená zjistila že má dluhy. [příjmení] ji kouření, prohledával mobil, jezdil za ní do práce, navštěvoval ji neohlášeně v bytě, chtěl po ní příležitostně sex obžalovaný přiznal, že byl na poškozenou hrubý, dal ji facku, nadával jí vulgárně, hodil po ní sprej a chtěl, aby se před ním sexuálně ukájela.

Po provedeném dokazování tedy proti sobě stály dva stěžejní důkazy a to výpovědi obžalovaného a poškozené. Soud vycházel z výpovědi poškozené, která je neměnná a jejíž

věrohodnost potvrzuje závěr znaleckého posudku. znalec dospěl k závěru, že poškozená vykazuje syndrom zneužití osoby. V tomto směru pak soud uzavřel, že k popsanému jednání docházelo v rámci dlouhodobého konfliktního vztahu, ve kterém byla poškozená psychicky, fyzicky i sexuálně týrána, když nebyla zjištěna žádná motivace pro křivé obvinění obžalovaného. Navíc jednání, které poškozená popisuje, jehož se měl obžalovaný dopouštět, je v souladu i s osobnostními rysy a sklony obžalovaného, tak jak je vyšetřením zjistil příslušný znalec.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud k skutkovým závěrům tak, jak je výše rozvedeno a mohl přistoupit k právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Soud má za prokázané, že obžalovaný skutkem pod bodem 1) spáchal zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, kdy do doby ukončení soužití, kdy poškozená s obžalovaným užívali společné obydlí, nakládal obžalovaný s poškozenou natolik zlým způsobem, zejména po stránce psychické, že tato vykazovala při znaleckém vyšetření syndrom týrané osoby. Jednání obžalovaného vykazuje míru trvalosti a dosáhlo intenzity, která vyvolala stav, který poškozená pociťovala jako psychické útrapy, což koresponduje i s tím, že sama vyhledala pomoc psychologa. S ohledem na konkrétní okolnosti projednávané věci, pak již doba několika měsíců naplňuje zákonný znak, že k tomuto jednání docházelo po delší dobu.

Pod bodem 2) pak přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b),c),d) tr. zákoníku. Jednání obžalovaného, který svévolně jezdil za poškozenou do práce, prohlížel její mobilní telefon, poslouchal hovory, vzal paměťovou kartu s intimními fotografiemi, nevyžádanými návštěvami v bytě s vynucením si přespání, přiléhávání k poškozené na lůžko, což obžalovaný nepopírá, přičemž takového jednání se dopouštěl po dlouhou dobu je nutné považovat za obtěžování poškozené, které vzhledem ke své četnosti výrazně snižovalo kvalitu jejího života a poškozená jej pociťovala úporně.

Pokud jde o jednání pod bodem 3) rozsudku, s ohledem na to, že za pohlavní styk se považuje jakýkoli způsob ukájení na těle jiné osoby, je pohlavním stykem srovnatelným se souloží i jednání, kterého se obžalovaný vůči poškozené dopouštěl, tedy strkání prstů do pochvy či konečníku, kdy tvrzení poškozené vzal soud s ohledem na již výše uvedené za prokázané, uznal soud obžalovaného vinným i zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Ohledně jednání popsaného pod bodem 4) výroku rozsudku, soud na rozdíl od obžaloby, která jej kvalifikovala jako zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, nedospěl soud k závěru, že smyslem jednání obžalovaného a zamýšleným následkem bylo donucení k pohlavnímu styku. Pro tento závěr nebyly předloženy žádné důkazy, tento závěr soud nemohl učinit ani z vyjádření poškozené či obžalovaného. V tomto případě soud dospěl k závěru, že takovým jednáním, které obžalovaný nepopírá a s poškozenou popisuje v podstatě shodně, že ze starý obžalovaného se jednalo o přečin sexuálního nátlaku dle § 186 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný zneužil situace, kdy poškozená byla v určitém směru odkázána na jeho vůli a byla omezena její možnost svobodně se rozhodovat, užil vůči ní pohružky, které vnímala jako hrozbu, že k určitému sexuálnímu jednání dojde i proti její vůli. Obžalovaný poškozenou nutil k sebeukájení sprejem, jde o jinou sexuální aktivitu než

soulož, přičemž k dokonání nedošlo, protože poškozená z bytu utekla. Jednání obžalovaného však dokonání směřovalo a proto jej soud uznal vinným pokusem tohoto přečinu dle § 186 odst. 1 tr. zákoníku, § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

Dále byl obžalovaný zproštěn podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby pro zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že dne [datum] v době kolem 02.00 hod. v [obec], [anonymizováno] [adresa] využil silné podnapilosti poškozené a v době, kdy spala vykonal na ní pohlavní styk.

Shromážděné důkazy neumožňují jednoznačně uzavřít, že obžalovaný využil podnapilosti a spánku poškozené. Obžalovaný nepopírá, že došlo k pohlavnímu styku, této skutečnosti si je vědoma i poškozená, která toto zjistila jak následující den, tak posléze z nastalého těhotenství. Obžalovaný uvedl, že oba byli pod vlivem alkoholu a na průběh styku si nepamatuje. Přichází tedy do úvahy otázka, zda tato amnézie přesně na dobu pohlavního styku není pouze účelová. Podle znalce by se jednalo o opilost prostou. Poškozená vypovídala, že byla silně opilá, na průběh noci si nepamatuje, pouze se domnívá, že by si alespoň v náznacích pamatovala, kdyby k nějakému sexuálnímu jednání došlo. V souladu se zásadou in dubio pro reo soud v pochybnostech, které měl postupovat ve prospěch obžalovaného a obžaloby v tomto směru jej zprostil, neboť nebylo spolehlivě prokázáno, že se skutek stal tak, jak byl pro něj obžalovaný stíhán. Ač jinak soud považuje výpovědi poškozené za věrohodné, v tomto případě se poškozená nedokázala k věci jednoznačně vyjádřit s výjimkou toho, že následně zjistila, že k pohlavnímu styku došlo. Obhajoba obžalovaného nebyla provedenými důkazy vyvrácena a soud dospěl k závěru, že v tomto směru již neexistují žádné další možné důkazy, které by důkazní stav výrazně změnily. Proto obžalovaného obžaloby zprostil tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

K jeho osobě bylo zjištěno, že byl jedenkrát soudně trestán, zkušební doba běžela do [datum] a přesto, že soudem dosud nebylo rozhodnuto o případném o osvědčení obžalovaného, soud k tomuto odsouzení nepřihlížel.

Při úvaze o trestu a o jeho výši vycházel soud z celkového stupně společenské škodlivosti jednání obžalovaného, z jeho osobních poměrů a z možnosti nápravy, přihlédl ke všem okolnostem případu. Dospěl k závěru, že jednání obžalovaného je nutné s ohledem na způsob a okolnosti spáchání považovat za společensky škodlivé, aniž by postačovalo uplatnění jeho odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Současně soud přihlédl k tomu, že jednání obžalovaného bylo částečně podmíněno jeho osobnostními rysy, že se jednalo o vyústění dlouhodobě konfliktního soužití s poškozenou vyvolaným rozdílným náhledem na společné soužití a plnění nejen povinností, ale i využívání svých práv. Další skutečností, kterou soud při svých úvahách zohlednil byl fakt ukončení soužití obžalovaného s poškozenou a znalecké zjištění, že příznaky typické pro týranou osobu u poškozené již při znaleckém vyšetření odeznívaly a za předpokladu, že takové jednání ze strany obžalovaného nebude pokračovat, pak bez následků odezní.

Po zvážení všech zákonných hledisek byl obžalovanému uložen úhrnný trest odnětí svobody, podmíněně odložený, jako výchovný, při dolní hranici zákonné trestní sazby stanovené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku a jeho výkon odložen na delší zkušební dobu. Soud je toho názoru, že vzhledem k osobě obžalovaného bude účel trestu zajištěn. S nárokem na náhradu škody se poškozená k trestnímu řízení nepřipojila.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku. Odvolání se podává prostřednictvím Okresního soudu v Mostě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost

výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. (§ 246 odst. 1 tr. řádu)

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že je výrok nesprávný nebo že chybí. (§ 246 odst. 2 tr. řádu)

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. Stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1 tr. řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. (249 odst. 2 tr. řádu).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek odvoláním napadnout jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného.

Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo jeho způsobilost je omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Most 22. března 2012

Mgr. Petra Stará
předseda senátu